

1987

WIST U DAT...

P R O L O O G

Waarde medewerkers,

De laatste weken maakten wij heel wat gebeurtenissen mee.

Met de daling van de dollar en van de beurskoers op de voorgrond, worden wij ineens bewust dat ons beroep veel risico's inhoudt en dat niet alleen twijfelachtige kredieten of sociale aangelegenheden kopzorgen kunnen veroorzaken.

Zonder te spreken van de harde concurrentie waarmee wij dagelijks te kampen hebben, denk aan de rentevoeten en aan de besproken zekerheden.

Mijn bedoeling is zeker niet U een dosis pessimisme in te blazen, op de vooravond van de eindejaarsfeesten.

Integendeel ...

1988 biedt ons uitstekende kansen om ons professionalisme en onze zin voor verantwoordelijkheid te laten gelden.

Wat willen wij realiseren ? Wat kunnen wij bieden ?

- Wat het net betreft, zullen heel wat plannen en studies verder worden uitgevoerd.
- Wij beschikken over en investeren verder in een goed opgeleide ploeg Zetelspecialisten, die dank zij hun adviserende functie, ons dichter bij de Upscale, Corporate of K.M.O.-kliënt brengen.
- Onze personeelsterkte zal verder aangroeien met commerciële medewerkers.

Alle ingrediënten zijn aanwezig om de steeds groeiende resultaten van voorbijgaande jaren te bevestigen. Maar er is nog veel te doen ... en men moet de kansen grijpen.

President Mitterand verklaarde onlangs bij de opening van het academisch jaar van het Europa College :

" On n'arrive jamais au terme de rien "

Gelukkig, zou ik zeggen.

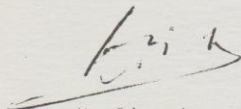
Alles laat veronderstellen dat de uitbreiding van de haven van Zeebrugge de eindfase bereikt en dat gelijktijdig een niet te onderschatten ontplooiing van onze Westhoek moet plaatsgrijpen, gezien de timing van de Eurotunnelwerken.

Wie niet klaar is op bancaire vlak, kan de boot en de trein missen !

Ik twijfel er niet aan dat U mijn enthousiasme deelt, maar dat U ook inziet dat onze kansen verdubbelen alswanneer men door service en kwaliteit voor voldane cliënten komt te staan. En dat is ook continu werk !

Met deze hoopvolle toekomst in het vooruitzicht, wens ik van harte aan U en aan uw familie

EEN ZALIG KERSTFEEST EN EEN GELUKKIG EN VOORSPOEDIG NIEUWJAAR.

Uw Directeur

G MUSIC MASTER QUIZ

Zeg het nu zelf : de muziekkwiss 86-87 was een fascinerend duivelse happening, een furieus meeslepend en overtuigend gebeuren, alsmede voor sommigen wellicht ook een trommelvlies irriterend of prikkelend stapje in een voorheen veeleer onbekende muziekwereld.

Soms gemoedsberoerende aria's, helse kakafonische klanken of uit de hemel geplukte meesterlijke vokale en instrumentale harmonieën, soms harde rock waar harde noten (...) werden gekraakt of lichte liedjes, smartlappen, en sjanchons (!) niet te vergeten.

Om het nog niet over de deelnemers te hebben want benevens de "Scilt en vriend" stoere mannelijke binken die het bij diverse opgaven veeleer hoorden donderen in Keulen, heeft ons nietsontziend oog ook pronte moeders gezien én gekeurd die zachtgestemde melancholische aria's meeneurieden als waren ze lekker thuis zalig op dat pedaal-naaimachine aan het trappen... Om dan nog maar te zwijgen van die snaakse versbakken G-keukenmeiden die poogden hun fijnbesnaard keeltje op te zetten om toch ook maar één stem te hebben in het vaak rommelig teamgedoe.

Peter Benoit, een levende legende notabene uit 'stad' Harelbeke, zal zich wellicht duizendmaal omgedraaid hebben in zijn graf bij het zien en het horen van zoveel onkunde bij het notenbalkbeklimmen, laat staan bij het aanschouwen van die tussentafeltjesdanspassen van die enig mooie G-hostessenéquipe.

Gelukkig waren er op de Superfinale ook nog die echte (?), geschoolde (?), in spé-professionele (?) kwelers zoals die dynamiet getinte duivel uit dat doosje, collega (Dirk) Dan O'Neil, de eeuwig verliefd, charmante entertainer Erik Marysse en de 18 Vlaams karaat Johan Verminnen.

Alle avonden, inclus de Roeselaarse namiddag, waren derhalve een compleet Blijde Gebeurtenis waar je vrienden trof en muziek hoorde zoals ook alleen de regen mooi kan klinken op de ramen.

En het verdikt van de Superfinale was daarbij al even duidelijk als de vorige 3 avonden samen : Het Muzikale alleswetende team was **BRUGS**, het beste bier was **BRUGS** en de schoonste meiden en mannekes kwamen ook uit **BRUGGE**. Wat wil je dus nog meer ?

Misschien een revanche via de Filmkwiss in 1989 ? Wie weet ?!

Eerste Gulden-Sporen Maraton Kortrijk-Brugge

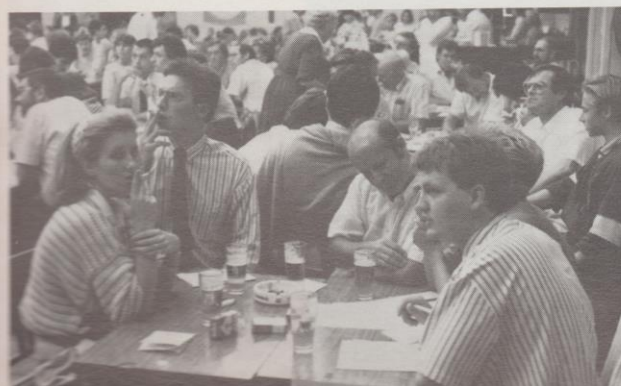
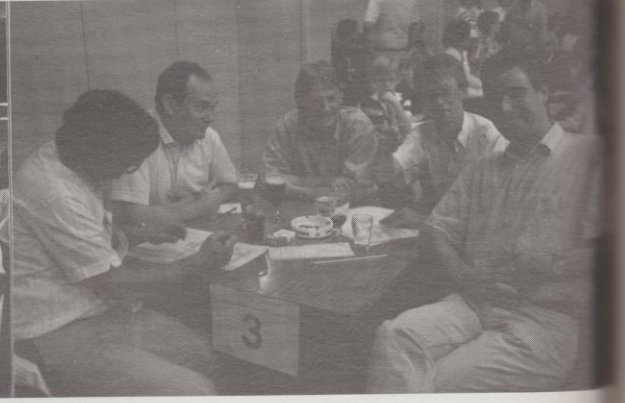
HET KOOR

DE DIRIGENTEN

DE GASTHEER

logistieke steunpilaren

gastoptredens

"MOOIE DAGEN" ZONG JOHAN VERMINNEN. INDERDAAD !

ERIC MARYSSE MET EEN PLAATSELIJKE SCHONE

EN MET ZIJN BACKING GROUP

SHOWBEEST VAN EIGEN KWEK : DAN O'NEIL

EN ALS TOEMAATJE : EEN SPECIALE ACT VAN
" DE GEZAKTEN "

prijzenrege n

EERSTE PRIJS : HULL !
TWEDE PRIJS: MORE MUSIC !

EEN BEETJE JALOERS ?

PRIJS VOOR HET PUBLIEK

EREPRIJS I. VINDEVOGEL : DE LOGE
(MET ALLES EROP EN ERAAN)
EN EEN PIEPER IN NAAM VAN ...

EREPRIJS O. WYCKAERT : EEN MOOI KUNSTBOEK

Speciaal voor de lezers van Wist U Dat, brengt het ensemble "THE CRESCENDO'S" een sfeervol Kerstconcert, op de trappen van een beroemd Brugs bruggetje. Herkent U hier onze knappe verleidelijke Prof. Dr. F. Vandenkerkhove ? (in de volle glorie van zijn weelderige zwarte krullenbol) ... Wij klappen in de handen voor deze geslaagde come-back !

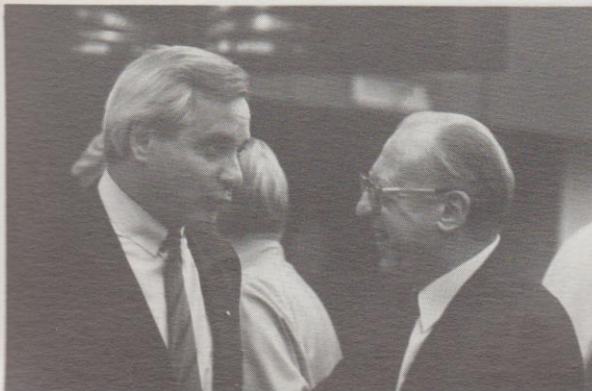

NIET INFLUISTEREN

VIER ENTHOUSIASTE SUPPORTERS

EN TWEE COMMERCIELE DIRECTEURS
IN EEN WEST-VLAANDEREN

TENTOONSTELLING BRUGS TIN

Bruggeling A. Verschaeve wist een unieke verzameling Brugs tin bijeen te brengen tot een unieke tentoonstelling in onze Saaihalle.

Op vrijdag 14 november was het Burgemeester Van Acker zelf die het slotwoord nam na de ons welbekende Heren Wyckaert, gastheer, en Maréchal, uitgever.

Over het tin en de Brugse tingieters bracht kenner Meester R. Van Biesenbrouck de nodige uitleg op een meer dan sappige manier.

Over de Brugse tingieters was maar weinig geweten. De oudstbekende documenten gaan immers terug tot de 13de eeuw. Een passender kader dan onze Saaihalle kon dan ook niet gevonden worden voor deze unieke collectie voorwerpen uit Brugs privé-bezit.

FOTO's

Soepterrine dd. 1715
Presentschotel id.
beiden naar de hand van
François d'Hollander

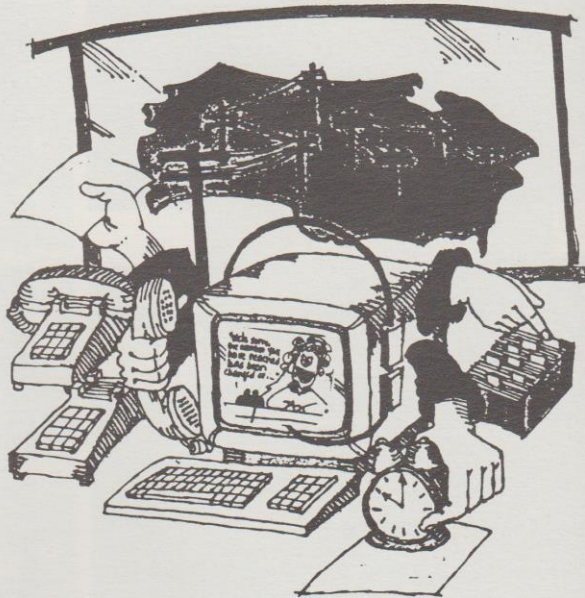
Toespraakceremonie

TELE-VERKOOP

Televerkoop is een techniek waarvan men meer en meer gaat horen. Het is een onderdeel van de Direct Marketing waarvan ook de direct mail en het persoonlijk contact de andere bouwstenen vormen.

Lijkt deze vorm van marktbenadering in het algemeen nog wat in haar kinderschoenen rond te lopen in België, toch heeft de Generale Bank niet geaarzeld om als eerste Belgische bank deze beslissende stap te zetten binnen haar marketingpolitiek. Immers, deze wisselwerking tussen een zo direct mogelijke benadering van onze (prospectieve) cliënt en de eigen imago-opbouwende reclame op termijn kadert volledig in de nieuwe nationale strategie van onze G-Bank.

Kantoordirecteurs, commercieel-afgevaardigden en ook het loketpersoneel zijn door de dagdagelijkse en diverse commerciële activiteiten al heel erg benomen. Vandaar ook dat de televerkoop hen steunt tijdens heel specifieke acties. Immers, in die meestal korte periode komt het erop aan zo veel mogelijk contacten te leggen met de prospectieve cliënteel. Voorbereiding, snelheid en efficiëntie dus waarbij slechts één produkt per keer wordt aangepakt voor de hele doelgroep.

Vandaar ook dat een goed voorbereide direct mail, waarbij de doelgroep zo nauwkeurig mogelijk werd bepaald en waarin onze kantoren nog altijd een voorafgaandelijk woordje kunnen meepraten, de inleiding moet vormen van de daaraan gekoppelde televerkoop. Ook deze moet goed voorbereid worden en dat is niet zo bekend. Op iedere mogelijke reactie van de te kontakteren persoon moet op voorhand al een passend antwoord beschikbaar zijn. Maar, ... de twee partijen die telefoneren moeten beiden positieve informatie overhouden aan het gesprek ook al wordt er geen verkoop afgesloten. Aan onze kantoren wordt deze info doorgespeeld omdat zij het zijn die uiteindelijk deze nuttige info van de televerkopers nog moeten omzetten in finale resultaten met de cliënt in hun eigen agentschap. De tandem agentschap-televerkoop kan dan ook maar optimaal gaan rijden in de mate dat beiden op elkaars snelheid gaan inspelen.

De basis voor het televerkoop-team in Brugge wordt dan ook gevormd door een goede werk-infrastructuur, een degelijke opleiding, dynamiek en enthousiasme, een grondige produktenkennis en een goeie stem. Het opstarten van een actie, het uitwerken van de gespreksscenario's, de gesprekken zelf en het finale resultaat zijn voor hen geen onbekenden meer. In één uur acht- tot tienmaal hetzelfde verhaal vertellen en je overredingkracht volledig aanwenden, vinden ze geen bezwaar want uiteindelijk halen ze mooie resultaten binnen voor de kantoren. En dat is de kroon die zij op hun werk plaatsen. Niet voor niks dus dat de Brugse televerkopers al bekendheid verwierven in de andere G-Zetels!!!

PAULE : Na 16 jaar ervaring in de Jonckheere Kapellestraat nu met haar vriendelijke stem een en al actief in de tele-verkoop

CHANTAL : Tien jaar kustervaring en reeds een viertal jaar in het Brugse op haar actief. Telefoneren heeft geen geheimen meer voor haar.

Het charmante team zusterlijk verenigd rond de vier telefoons, de twee PC's en het carto-bestand dat hen efficiënt werken mogelijk maakt.

EVACUATIE OEFENING

HET ZOU EEN STILLE DOORDEWEEKSE WOENSDAGNAMIDDAG GEWORDEN ZIJN, DIE 18 NOVEMBER. WARE HET NIET DAT WIJ PLOTS EEN SIRENE HOORDEN LOEIEN...
- MAAR NEE POL, DA'S OP STRAAT.

EN DAN WAT LATER, OM KWART OVER TWEE OM PRECIES TE ZIJN, WÉER IETS - OF HOREN WIJ NIET GOED ? JAJA, MAAR DEZE KEER IS 'T SERIEUS, ZEGT POL, GROOT ALARM - TOTAAL ONVERWACHT (?)

DE POL SCHRIKT OP, TREKT ZIJN DAS RECHT EN ZIJN BROEK OP EN SCHARRELT ZIJN GEWICHTIGE PRESENTIE-PAPIEREN BIJ MEKAAR. IJVERIG BEGINT HIJ ONS TE TELLEN. WIE HIER NIET IS, STEEKT ZIJN VINGER OP. DE ANDEREN IN 'T GELID EN EEN BEETJE VLUG !

OVERTUIGD VAN ZIJN WAARDIGHEID ALS EVACUATIELEIDER, SCHRIJDT HIJ STATIG EN KALM DE TRAP AF, MET EEN HELE SCHARE GEREDDE VOLKEREN IN ZIJN KIELZOG.

EEN AANGENAAM HERFSTWEERTJE VOOR EEN KORTE WANDELING NAAR ONS BUITEN-VERBLIJF IN DE KAPELLESTRAAT. MAAR VAN ALLE KANTEN DUIKEN NOG PSEUDO-BEZORGD-KIJKENDE GROEPJES COLLEGA'S OP. WAT ZOU ER AAN DE HAND ZIJN ?

HET MIDDELPUNT VAN DIT TOEVLUCHTZOORD IS CHRISTIANE LIEVENS. ZOALS TEN TIJDE VAN KEIZER AUGUSTUS HOUDT ZIJ ER EEN ECHTE OEROUDE VOLKSTELLING. - EN JA HOOR, HET KLOPT !

DE HEREN PECSTEEN, SECURITY OFFICER, EN RINO COUDEVILLE, ZIJN ADJUNCT, LIJKEN OPGELUCHT. EN WIJ, WIJ KUNNEN HET WEER AFTRAPPEN - EN DE RINKELENDE TELEFOONS TOT BEDAREN BRENGEN.

* * *

'T WAS MAAR EEN OEFENING - GODDANK !!

P E N S I O E N I N Z I C H T

INFOVERGADERING I.V.M. HET CONVENTIONEEL BRUGPENSIOEN

NAAR AANLEIDING VAN DE INVOERING, VIA ONZE NIEUWE C.A.O. VAN 31.08.87, VAN HET CONVENTIONEEL BRUGPENSIOEN IN ONZE BANK, WERDEN OP 23 NOVEMBER J.L. TWEE INFOVERGADERINGEN GEORGANISEERD VOOR DE PERSONEELSLEDEN DIE VOOR DIT PENSIOENSTELSEL IN AANMERKING KUNNEN KOMEN. ONZE PERSONEELSCHEF EN ZIJN RECHTERHAND (ONS ALLER CHRISTIANE) MAAKTEN DE JEUGDIGE PENSIOENKANDIDATEN WEGWIJS IN DE DIVERSE ASPECTEN VAN DIT BELANGRIJK HOOFDSTUK UIT HUN CARRIERE. EEN EN AL AANDACHT, OOK VANWEGE DE SYNDICALE DELEGATIE.

ONZE SENIOREN OP STAP

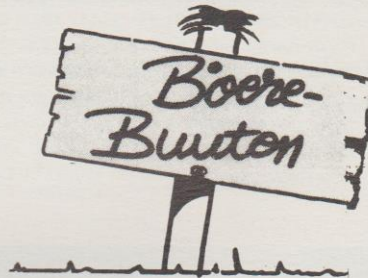
NAAR HET LAND VAN DE PICON !

Toen wij de voorbereiding van onze herfstreis aanvingen, stonden de verwachtingen van al onze leden op "beau fixe". Immers onze oudste senioren spreken nog steeds met lof over hun vorige reizen naar de Westkust en het Noorden van Frankrijk.

De opdracht was dus : minstens even goed doen. Maar anderzijds hadden wij het voordeel dat wij niet naar het onbekende gingen en dat alleen het weer ons parten kon spelen.

Niettegenstaande enkele van onze vaste collega's op het appel ontbraken : met verlof in Zuid-Frankrijk of Spanje, of spijtig genoeg op een hospitaalbed gekluisterd, waren wij toch met 34 optimisten (of waren het Picon-liefhebbers ?) die op onze vele opstapplaatsen de autocar bevolkten. Onze Oostendse vrienden en deze van de Westkust moesten ditmaal niet naar Brugge overkomen, maar werden "ter plekke" opgehaald.

Alles verliep naar wens, zodat onze autocar-chauffeur zelfs voorstelde om vanaf Nieuwpoort in een gezapig tempo de streek te herontdekken : "Bachten de Kupe", al over zijn rustige wegen, langs vaarten en sloten, bezaaid aan beide kanten met prachtige vette weiden en bevolkt met rooie koeien - die instaan voor ons dagelijks melk-, kaas- en boterrantsoen - en waarover nog goed en mooi bewaarde en onderhouden hoeven waken.

Zo naderden wij Vinkem en Wulveringem, beter bekend onder de fusienaam BEAUVOORDE, waar wij om 10 u. dit stille dorpje moesten wakkerschudden ...

De 3 gekende restaurants sliepen nog of waren met verlof. En wij die dachten dat men in de boerebuiten met het hanengekraai opstond. Wij hadden nog een half uurtje tijd alvorens ons bezoek aan het WATERKASTEEL van BEAUVOORDE kon beginnen. Zouden wij ons potje koffie moeten ontberen ?

Gelukkig kon onze Engelbewaarder, in de persoon van onze chauffeur, het adres bekomen van een nieuw restaurant, dat echter slechts de volgende dag zijn deuren voor de eerste maal plechtig zou openen. - Wij trokken onze stoute schoenen aan en werden er door de uitbaters zeer vriendelijk ontvangen. In de oude omwalde Pastorie van Vinkem, die voortaan als restaurant " 't Scheurvliet" zal dienst doen, zullen ze wel furore maken.

In dertig minuten waren onze koffie met koekjes door onze levensgenieters achterover geslagen en konden wij aan onze ontdekkingstocht doorheen het Kasteel Beauvoorde beginnen.

Opgetrokken in sierlijke Renaissance stijl, werd het na de brand van 1584 terug herbouwd in 1617. De Ieperling, Arthur Mergherling, redde het kasteel van de ondergang en bracht er op het einde van de vorige eeuw een buitengewoon rijke verzameling kunst, antiek, meubelen, schilderijen en kostbaar aardewerk onder.

Maar onze bewondering ging niet enkel naar al dit kostbare, maar ook de manier waarop onze vrouwelijke gids ons het verleden van dit alles vertelde, en ook de netheid waarmee zij dit kunstwerk onderhoudt, al komen er tijdens de zomermaanden minstens 20.000 bezoekers over de vloer !

Het was middag zonder dat wij er erg in hadden en onze chauffeur moest zich haasten omp ons naar BERGUES te loodsen, waar ons in het hotel-restaurant "Au Tonnelier" een eerste-klasse diner werd voorgeschoteld. De glazen werden ook regelmatig gevuld en toen wij aan onze namiddagopdracht moesten beginnen, was de aandacht van sommigen al wat afgezwakt, vooral daar onze gids aldaar zijn statuut van plaatsvervanger niet kon verbergen.

Om 17,30 u. na nog een korte wandeling in de straten van Bergues, begonnen wij aan de terugreis, richting De Panne-Koksijde, alwaar wij van een mooie late zomerse avond konden genieten op een van de vele zeedijkterrasjes en alzo ook onze kustmensen nog een centje lieten verdienen.

Dan zakten wij af langs onze Westkust naar Oostende en zetten onderweg onze eerste leden af. Zoals gepland kwamen wij om 20 u. heel gelukkig en tevreden terug in ons in avondstemming verkerend Brugge aan. Het heeft ons hartje deugd gedaan en wij zeggen nu reeds : tot de volgende keer !

DIE GEPENSIONEERDE - NU HOVENIER - NOG VAN GEHOORD

We vonden niet gemakkelijk waar hij woonde. Een verre gebuur van hem hielp ons wat nader op de weg. Hij woonde en hij werkte in zijn tuintje. Alleen.
Of hij nog van die mooie rozen had ? Hij had er nog.
Een vriend had ons naar hem gestuurd. Hij keek ons rustig aan.
Die rozen bloeiden lange tijd ? Hij knikte even.
We kochten een ruiker en bedankten. Wij waren gelukkig met onze koop. En hij ?

Een paar weken later, wij terug op weg. Onze rozen waren verslenst.
Wij wisten nu immers de weg.
Hij ontving ons zwijgzaam en kwam eerder slordig voor in gang en houding.
Je ging hem ouder schatten dan hij werkelijk was.
Hij kon je diep en lang bekijken. Je voelde je wat onwennig.
Die gepensioneerde - nu hovenier... voor zijn plezier ?
Hij liet je wel eens wachten, terwijl hij aan het snoeien was. Snoeien is een kunst.
Zo zegden wij, om zomaar iets te zeggen.
Bij een beëmend knikje gooide hij het werktuig naar omhoog en ving het vaardig op en wees ons met het mes alsof hij de verwachte uitleg nader onderstrepen wou.
Hij leek vergroeid met blad en kruin, met boom en struik.

En zo gebeurde het dat hij ons binnen vroeg. Hij had nog koffie klaar.
De woonst was klein maar huiselijk gezellig. De meubels getuigden duidelijk van een vroegere generatie. Het geheel maakte beslist een goede kans voor schilders en poëten. Het was hier aangenaam ...
Hij zei noch ja noch nee, totdat hij bruusk met vuile vingers naar een boom bleef wijzen. Een knoestige gestalte op de achtergrond. Een boom is een boom ?
Die boom is mijn gezelschap nu ik alleen ben, zo zei hij.
Toen zweeg hij weer. We voelden er de stille wijding.

Hij hielp ons kijken naar die verzwakte reus, die boom precies, met een verweerd Lief'Vrouwken tussen twee versierde takken in. - Nog uit de tijd van mijn vrouw zaliger.
Hij hielp ons nader kijken, naar de stam en naar de kruin, naar de grillig gegroeide en vergroeide vormen. Zie je ?
En hij wees ons naar de koorden van een oude schommelplank. Zie je, kinderen schommelen graag.
En met een vreemd gebaar noodde hij ons nader bij zijn oud-getrouwde boom.
Kinderen helpen ons van het leven houden als we ouder worden.
Wij knikten en hij lachte even. Nu moest hij verder werken, zei hij nog.

Wij namen afscheid. Hij drukte ons voor de eerste keer de hand.

Wij voelden ons een beetje bedroefd. Oud zijn, alleen zijn ...
Maar die les die hij ons had meegegeven verblijdde ons hart.
- Kinderen helpen ons van het leven houden als we ouder worden en ...
nu moet ik nog wat verder werken ...

11-NOVEMBER HERDENKING
O U D S T R I J D E R S

TRADITIEGETROUW BLIES VOORZITTER R. BEKAERT OP 13 NOVEMBER JL. VERZAMELING VAN ZIJN TROEPEN VOOR DE JAARLIJKSE HERDENKING VAN DE WAPENSTILSTAND. - NOG SLECHTS EEN PAAR ECHTE VETERANEN EN ENKELE WEDUWEN KONDEN ERBIJ ZIJN, MAAR PATRIOTTISCHE ERE-LEDEN SCHOVEN GRAAG MEE AAN TAFEL. EEN GEZELLIG SOUPEETJE, GEKRUID MET TALRIJKE HERINNERINGEN AAN DE OORLOGSJAREN VAN TOEN EN OVERGOTEN MET DE VRIENDSCHAPPELIJKE SFEER VAN VANDAAG.

SORROW

They don't mention your name anymore
Like helping me to forget
Pretending you never were a part of me
That's not what I want

They said you were no good
Neither do they feel the pain
I feel
Now you're gone

You were just a stranger
Intruding into their life
A black cat crossing their path
Nothing more

They didn't taste
The joy we shared
They didn't know
How much we cared

You sure had your bad ways
Who hasn't
But then again
We forgave

On lonely evenings and Sunday afternoons
I miss you most
No one to talk to
No one to protect

Your leaving doesn't make it easy
To fall asleep
If only I knew
You took your freedom
And enjoy life like it's meant to
But that's not your way
You've been gone before
Like when I found you
But now you wanted to stay
To sleep, to shelter, for me, for good, whatever

It's cold now here
Others try to replace you
Even take your habits now and then
It doesn't feel the same
It won't be anymore
Summer's gone
Winter will be long
Miss you K.

T.G.

S C H A K E N

Het nieuwe schaakseizoen werd ingezet met een vriendschappelijke wedstrijd tegen de Kredietbank. Uitslag 5-1 (voor de Generale !)

In het HALLETORNTORNOOI nemen we opnieuw deel met 2 ploegen. De eerste ploeg won haar eerste partijen met een maximumscore : 12-4 en is aardig op weg om de titel te veroveren.

Maar door omstandigheden diende 2 maal met een minder sterke ploeg gespeeld te worden, waardoor enkele kostbare punten verloren gingen ten voordele van Knokke, die hierdoor aan de leiding komt. Wellicht wordt het wachten op het toptreffen tussen Generale Bank I en Knokke I.

De tweede ploeg leverde een prachtige prestatie in de tweede ronde, door met 11-5 te winnen van Knokke II en aldus de rode lantaarn kwijt te spelen.

26 deelnemers schreven in voor het OPEN G-TORNOOI, waarvan 3 bankiers : R. De Gryse en A. Delrue wonnen al hun eerste partij en M. Casteleyn speelde remise, m.a.w. 2,5 op 3. Doe zo voort !

U HERKENT ZE TOCH NOG ?

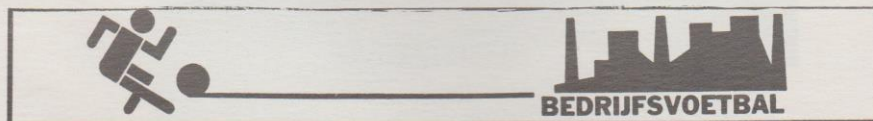
De G-voetballers van het eerste uur. Blijkbaar hadden de jaren geen vat op hen, want ze zien er nu nog even sportief uit als toen. Alleen Robert MORTIER prijkt nu nog op de foto van onze hedendaagse spelerskern. Bravo !

staand : F. Govaert, P.Timmerman Jr, O. Vanden Berghe, R. Mortier,
R. Gydé, B. Versyp

zittend: P. Coens, F. Roosemaryn, A. De Wolf, A. Bonne, L. Rammant

Foto Brugsch Handelsblad

Generale Bank handhaaft zich op kop

H E R F S T W A N D E L I N G

JABBEKE, zondag 18.10.87

In de nacht van woensdag op donderdag woelde een hevige storm die het ganze kustgebied onveilig maakte en Engeland lelijk toetakelde.

Gaat die wandeling nu echt door ?

Als je in België iets wil organiseren, mag je niet naar het weer kijken en moet je op je standpunt blijven, ook al waai je omver.

En of we gelijk hadden ! 30 Wandelaars trokken zondag naar het Klein Strand in Jabbeke en het weer was prachtig. Een heerlijk najaarszonnetje.

Deze trip stond in het teken van Constant Permeke, die ons de streek wil laten zien. Jabbeke is een landelijk dorp in een wijds en schilderachtig landschap. Vooral de dreef die naar het Flaminco park leidt, bracht rust en stilte, om niet te spreken van deze villa-wijk midden de prachtige herfstkleuren.

Zelfs het kleintje van Viviane moest de buggy uit; jong geleerd is half gewonnen.

Na een 9 km. lange tocht (André vond er niets beter op dan de trip een stukje te vergroten) mochten we onze voetjes onder tafel schuiven voor een vieruurtje dat ieders honger stilde. En er werden reeds plannen gemaakt voor de toekomst.

Lucien kwam met een voorstel op tafel om volgende keer te wandelen in Stene.

De zeer waardevolle collectie is (gelukkig) ook aan onze Bank niet ontsnapt en sedert kort is één van de 77 tapijten in onze Saaihal opgehangen.

Uit de kunsthandel Chronos heeft onze Bank het tapijt "De Toespraak van de Veldheer" aangekocht. Het is een tapijt uit de tweede helft van de 16e eeuw en is afkomstig uit privé-bezit in Frankrijk. Wat stelt het nu voor :

De Toespraak van de veldheer

Op een podium staat een gelauwerde en geharnaste veldheer en spreekt zijn troepen toe. Men herkent vooraan de vaandeldragers die de kentekens van de legioenen dragen. Zulke toespraak werd door de keizer gehouden voor het leger bij merkwaardige wapenfeiten, of op het einde van de oorlogvoering om afscheid te nemen. De veldheer toont hier aan zijn soldaten een helm van een niet-Romeins type en in de rechterhand en om de arm draagt hij gouden banden wellicht kronen of buitgemaakte halsbanden. Het is niet duidelijk of hij trofeeën toont of hij op het punt staat deze buit uit te delen. Achter hem en aan de voet van zijn podium liggen trouwens nog zwaarden en harnassen en eenzelfde oorlogsalaam siert de boorden van dit wandtapijt.

Wat doet ons nu vermoeden dat het om een Brugs wandtapijt gaat ? De binnenste lijst van de boord is van het type dat men op andere Brugse tapijten terugvindt, namelijk de reeks van Gombaut en Macée. Het betreft hier een voorbeeld, waarvan in het midden van de zijboord een vaas met bloemen staat, wellicht ter vervanging van het ouder decor met een rond schild. De typische gele en rode kleuren, eigen aan alle tapijten van deze groep, bevestigen de Brugse oorsprong van dit weefsel.

Dit tapijt is vervaardigd van wol en zijde met 5 tot 6 kettingdraden per cm en de afm. zijn 346 op 247 cm. Het siert opvallend onze mooie Gotische zaal en is zeker een mooie aanwinst, de vierde in de reeks. KOMT U MAAR ES KIJKEN !

copergeba

VERKOOPDAG

zaterdag, 28 oktober 1987 te Oostkamp

Het prachtige juweel ter waarde van 15.000 Fr werd gewonnen door Dhr. Camiel STAELENS van het ag. Wingene Proficiat !

OPENING NIEUW KANTOOR G-BANK WESTENDE

Vrijdag 25 september 87. Datum waarop het gloednieuw agentschap te WESTENDE officieel wordt ingewijd.
De openingsreceptie is voorzien om 19 u.

Na sluitingstijd begint de rush. Alles wat rondslingert of los zit, wordt in kasten en laden geduwd, terwijl alles voor en achter de loketten nog snel opgepoetst of zorgvuldig gerangschikt wordt. Alles moet er immers piekfijn uitzien voor Directie en genodigden.

Met enige afgunst wordt gedacht aan onze collega die op dat ogenblik ligt bruin te bakken aan de Franse Riviera.

De drank en de toastjes worden geleverd, terwijl enkele serveuzen glazen beginnen uit te zetten en ijs aanvoeren om alles koel te houden.
De verleiding is té groot : snel even proeven van de toastjes en de drank "om te weten of het wel goed is".

Het is nu bijna zover. Tien minuten voor tijd staat een zenuwachtige kantoordirecteur handenwringend in de deuropening. Waar blijft al dat volk toch ? Er is nog niemand ! Nochtans wapperen de G-vlaggen voor het gebouw, werden de uitnodigingen verstuurd, de Directie werd verwittigd ... Zou er iets misgelopen zijn ?

Toch niet. Auto's stoppen voor de Bank. Enkele mooie hostessen stappen uit. De Directie van de Commerciële Zetel heeft zelfs de eega's meegebracht. Wat een eer. Nu is er geen houden meer aan.
De Burgemeester van Middelkerke en verschillende Schepenen zijn er, diverse Directieleden van Brugge, enkele Kantoordirecteurs en collega's, en uiteraard een deel van het cliënteel.

We komen handen tekort om iedereen te verwelkomen en bloemstukken en geschenken in ontvangst te nemen.

Na de verwelkoming worden er toespraken gehouden door dhr Burgemeester en M.Flamée, gevolgd door het meer informele gedeelte van de avond. De glazen klinken en liefvallige dames komen rond met allerlei versnaperingen.

Lof alom over de grootte en de afwerking van het nieuw kantoor. Hoe is het mogelijk dat we zolang in het oude kleine agentschap hebben gewerkt ? Die tijd lijkt reeds lang voorbij.

Enkele uren later is de storm geluwd. De mensen druipten af. De schuimwijn en koekjes zijn praktisch op, de 8 pro-mille grens is overschreden ...
Met een harde kern wordt afgesproken in het café aan de overkant om de receptie daar voort te zetten.

Het alarm wordt opgezet, de voordeur wordt afgesloten. Het was een geslaagde receptie dank zij de inzet van velen.

40 Vlug haasten we ons naar de overkant, - want daar staan de glazen reeds klaar ...

evels...

ALVERINGEM

Om hier binnen te komen moet je wel eerst je "drempel"vrees overwinnen !

VEURNE

Een uitnodigende rood-witte G, maar ook een verbodsteken in dezelfde kleuren ...

ST.PIETERS

Een fiere K.D. met zijn laatste aanwinst : een fietsenrek !
Onmiddellijk in beslag genomen door twee medewerksters en hun stalen ros waarmee zij dagelijks de navette huis-werk afleggen.

R.V.A. STATUUT

=====

1.9.87
Stefan DE BOCK
Opl.Kredieten

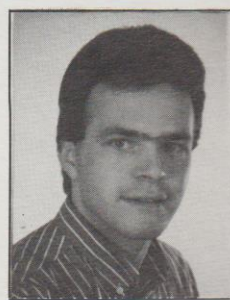
1.9.87
Ronny MEULEMEESTER
Wingene

1.9.87
Bart VANCOMPENOLLE
Diksmuide

16.11.87
An DEFOOR
B.O.S.

16.11.87
Philippe ROBBE
ag. St. Jan

TOESPRAKEN DOOR DHR BEUN, IN NAAM VAN DE DIRECTIE, DHR DEBRUYNE, ALS VERTEGENWOORDIGER VAN DE CLUB DER GEPENSIONEERDEN, EN DHR DE GRYSSE, DIE ZIJN EERSTE STAPPEN IN DE BANK ZETTE ONDER ANDRE'S HOEDE

ZEEBRUGGE-STRAND

IN DE HOUDING !...

WEET JE NOG ?

O V E R L I J D E N

16 september 1987

André VINQUIER

op rust gesteld
op 1 juli 1986

Amper een jaar geleden hadden wij afscheid genomen André, wensten wij je goeden dag, tot ziens ...

Ik schreef toen dat afscheid nemen, als het ware vergroeid is met het leven, dat wij er allemaal op diverse momenten mee worden geconfronteerd.

Wie had toen echter kunnen vermoeden dat je zo kort nadien, de laatste bladzijde zou keren van je rijkgevulde leven ?

Een tijdje was je ziek geweest, het had je nog meer kwetsbaar gemaakt, maar je stak het weg zo goed je kon. - Dikwijls verborg een grap je pijn - wie er achteloos aan voorbijging, hield er alleen de grapjas aan over. Wie daarentegen luisteren en zien wilde, kon aan de kleine dingen merken dat je er niet op vooruitging, en je vrienden wisten dat.

Het was een doodgewone alledaagse dag waarop je ons verliet.

Het zou bijna onopgemerkt aan ons zijn voorbijgegaan, was je niet toevallig bij vrienden-collega's geweest...

Je hebt zo intens geleeft met hart en ziel, je was zo broos geworden, dat misschien de emotie van het blijde weerzien er teveel is geweest.

Wie kan zich zo gelukkig prijzen, te midden de vreugde van het weerzien, heen te gaan ? Voor je naastbestaanden en voor hen die je bijstonden moge het een troost zijn.

Je had met de jaren je wilde haren verloren, je had de kunst verworven te begrijpen, te relativeren, waarden naar voor te schuiven waar anderen in hun haast aan voorbijgaan. - Was het daarom dat je een beetje vriendschap, begrip, menselijkheid, zo op prijs kon stellen ?

Zo is ook je oogst voorbij. Zij die achterblijven zitten terug te blikken op gisteren en aarzelend uit te kijken naar morgen. Onwillekeurig doe je me denken André, aan die schitterende vogel, die bevrijd van alle banden, hoog in de blauwe lucht verdwijnt ...

SKYBIRD, MAKE YOUR SAIL

AND EVERY HEART WILL KNOW OF YOUR TALE.

O P L E I D I N G

KURSUS UPSCALE

=====

Zowat de helft van onze Kantoordirecteurs nam deel aan een driedaagse over de Markt der Particulieren. Ook een paar Gentse collega's kwamen meeluisteren naar de diverse gastsprekers.

GROEP I

18-20 november

GROEP II

25-27 november

VENNOOTSCHAPSBELASTING

Op 13, 14 en 15 oktober II. werden enkele uitverkorenen uitgenodigd op een driedaags overvloedig festijn, met volgende ingrediënten :

- Aperitief : taxatieproces vennootschapsbelasting - 1ste bewerking
- Voorgerecht : taxatieproces vennootschapsbelasting - 2de bewerking
- Eerste gerecht : taxatieproces vennootschapsbelasting - 3de bewerking
- Sorbet : taxatieproces vennootschapsbelasting - 4de bewerking
- Tweede gerecht: taxatieproces vennootschapsbelasting-- 5de bewerking
- Nagerecht : taxatieproces vennootschapsbelasting - 6de bewerking
- Koffie : taxatieproces vennootschapsbelasting - 7de bewerking

Het vermoeden is gerezen dat één der deelnemers reeds voor de maaltijd inzage kreeg van de menu en op het zicht daarvan alleen reeds forfait diende te geven. Een andere diende zich de tweede dag even terug te trekken, om orde op zaken te stellen ...

De meerderheid behoorde echter tot de familie der veelvraten, die na drie dagen onafgebroken smullen van het taxatieproces vennootschapsbelasting in al zijn bewerkingen, het toch nog gezegd kreeg dat de ganse zaak toch nog even diende doorgespoeld te worden .

De Kok van dit festijn, de heer LUC TAILLIEU, Hoofdcontroleur der Belastingen te Waregem, heeft menigeen een zware maag en dito hoofd bezorgd; nadat de ingewanden echter tot rust gekomen waren, was de eensgezinde konklusie :

"WE HEBBEN ER NOG NIET VOLDOENDE KAAS VAN GEGETEN"

De smaak hadden de deelnemers echter duidelijk te pakken ...

Baudouin II

*De herfst begint elk jaar op 21 september
Het seizoen waarin de bomen hun bladeren verliezen
De meeste herwinnen hun kruin in de lente daaropvolgend
Voor sommigen echter is het de laatste herfst ...*

Juist in die periode werd een informatiesessie georganiseerd over de nalatenschappen :

COMMERCIALISERING VAN DE NALATENSCHAPPEN

.....

en dit van maandag 5 oktober tot vrijdag 9 oktober
en van maandag 25 oktober tot vrijdag 30 oktober.

Animatoren : Patricia LEMS (Marketing)
Boudewijn VERHELST (Juridische Dienst)

Logistieke bijstand : Freddy Vandenkerkhove
Werner Bommelé

Deelnemers : Kantoordirecteurs
Administratief verantwoordelijken
(of hun vervangers)
en één Directielid.

Ingangsdatum van de vernieuwde aanpak : 1 november 1987

DONT'T FORGET THE FOLLOW UP !

Baudouin II

DE OPPORTUNISTEN

SJINTERKLAAS

Spijts zijn drukke bezigheden, is de redactie van WIST U DAT er toch in geslaagd de Goede Sint te strikken voor een mini-PERS-CONFERENTIE.

Tussen de uitbundige feestviering in het Boudewijnpark op zaterdag 5 december en "DE nacht der nachten" die erop volgt, konden wij toch 10 minuutjes van zijn agenda lospeuteren.

Met onze taperecorder kwamen wij die zaterdagavond rond een uur of zes de leeggelopen Oberbayernzaal binnen.

Het was mooi geweest zo te zien !

De feestroes hing nog in de lucht en het geurde er nog naar verse boterkoeken en warme chocolademelk.

De grote lichten waren gedoofd, maar op het immense podium brandde nog een vergeten spot.

En daar troonde Hij. In al zijn glorie uit ons kinderjaren.

We slopen zachtjes nader, want hij zat er stilletjes wat weg te doezelen...

Toen hij ons hoorde, schrok Hij op.

"Neem me niet kwalijk, het zijn ook zulke heerlijke vermoeiende dagen, en ik ben ook geen drie maal zeven meer, maar komt U toch wat dichterbij" wenkte Hij ons met zijn witte handschoenen aan.

En daar waren wij weer in de ban van die mysterieuze figuur, aan wie wij zoveel mooie herinneringen overhouden...

Beleefd als wij zijn, begonnen wij met Hem een prettige feestdag te wensen.

Hij knikte met zijn vriendelijke ogen vanachter zijn zilveren krullende wimpers en begon meteen honderduit te vertellen over zijn fantastische namiddag met de grote G-familie.

Over al die lieve kindjes die Hij weer gelukkig gemaakt had en over de perfecte organisatie van deze kinderbepanning, en hierbij dankte Hij oprecht onze Clubvoorzitter, Jacques Deblauwe en zijn charmante medewerksters. "Aerts-engelen" noemde Hij ze, ja, zonder hen en zonder zijn Pietermannen zou dit zeker niet mogelijk geweest zijn.

Weet U, vertrouwde Hij ons toe, dat ik misschien helemaal niet meer gekomen was ? Ik moet willens nillens met mijn tijd mee, en ik dacht van mijn G-kinderen plezier te doen met eigentijdse geschenkcheques. Maar toen vroeg de Directie van de Bank mij om toch nog persoonlijk naar het Boudewijnpark te komen. En eerlijk gezegd, ik was héél blij met deze uitnodiging. (tussen haakjes : wij ook !)

Och, waar is de tijd toen ik voor de eerste keer naar dat reuze bankfeest kwam ... zuchtte Hij, toen waren er een honderdtal kinderen en nu komen er wel drie keer zoveel ! (Ja, en drie keer zoveel mama's ook, lachte Piet, die er intussen ook eventjes kwam bijzitten).

Als mijn geheugen mij niet in de steek laat, ging het eerste Sinterklaasfeest door in het Oudstrijdershuis in de Hallestraat. Dat was bij de stichting van de Zetel Brugge, toen er dank zij wijlen Joseph Derbaix en ons aller Yvonne een vriendenkring werd opgericht.

Een personeelslid uit de Betwiste Zaken, Jozef Demedts, speelde toen mijn stand-in. En ik rappeleer me nog dat er toen enkele jongeren, vol ambities en nog meer goede wil, samenkwamen om met een eigen orkestje en veel repetities, wat Sinterklaasliedjes en schlagers uit die tijd, ten gehore te brengen.

Piet, zoek eens even die vergeelde foto's uit mijn valies ...

Kijk, dat is hier Jacques de voorzitter met zijn trompet, Freddy met zijn sex - sax bedoel ik, die batterist ernaast was gehoord geloof ik, (toen hadden ze nog geen slaande argumenten genoeg, meent Piet ...) en dan was er nog Georges Galle met zijn trekzak en Yvonne aan het klavier.

En ik herinner mij ook nog het feest in de "Tabarin", dat was de vroegere benaming van jullie Saaihalle. En later trokken wij naar de refter van de bank, waar nu de Wissel is gehuisvest. Daar kwamen clowns optreden, leuk !

Toen het schone geslacht in de Bank mocht blijven na hun huwelijk en de refter, door de aangroei van personeel met kinderen, ook te klein geworden was, werd uitgeweken naar de zaal "Concordia" in de Zuidzandstraat. dit hebben wij een paar jaar uitgehouden. In die periode en na het overlijden van Mr. Demedts, deden wij beroep op een Sint van de Innovation. (je weet wel, waar je nu ook mijn cheques kan uitwisselen).

Bij een volgende stap, verhuisden wij naar de Oberbayernzaal van het Boudewijnpark en kwam onze eigenste Guido de zaak uit de penarie redden. Dit gebeurt nu toch al een respectabel aantal jaren.

Heel wat attracties kregen wij te zien : daar waren filmvoorstellingen, een animator, poppenkast met clowns, Vader Abraham en het quintet Divertimento, je weet wel, van Willy met zijn orgel, en nog andere ...

Het is echt een traditie geworden, waar kleine en grote mensen steeds weer plezier aan beleven. Ja Sint, daar zijn wij het volmondig met U eens !

Ondertussen is Piet op de toppen van zijn Pietesluffers weggeslopen, een fris pintje gaan pakken aan de toog. Maar dat heeft hij zeker verdiend, en het grote werk moet eigenlijk nog beginnen.

Wij willen de Heilige Man niet langer ophouden en danken Hem voor dit korte maar gezellige interview. Hij zwaait ons minzaam uit en, steunend op zijn staf, staat hij op uit zijn troon, om deze nacht alle brave kinderen te gaan verwennen.

En wie weet, misschien komt hij maandag wel op visite in de Bank ??

De optimale politiek inzake het vermogens- en databeheer, de sponsoring, de televerkoop en de algemene jongerenbenadering werden hier voor de Heilige uitgewerkt.

De Sint werd in de Carto-afdeling al vlug ingeschreven als up-scale-klient.

"Wie zal dat betalen" dacht de Sint en hij controleerde liever zelf zijn recentste rekeningsaldo op A.T.

Een speciaal handkusje voor Ingrid die de Sint wel 2.853 brieven toestuurde met aanvraag voor een persoonlijk bezoek.

Alle Euro- en Traveller Cheques werden vriendelijk aan de Sint terugbezorgd.

Zwarte Piet ging door de knieën voor het charmante gezelschap waarmee de Sint omringd werd

Ze wou wel tien stuks snoep, maar de Sint bleef ondanks alles eerlijk in zijn verdeling.

EENDAAGSE BLITZ-CARRIERE VAN EEN HEILIGE

Een korte maar goed omringde stage als K.M.O.-verantwoordelijke.

Als nieuwe groepchef doet een ruggesteuntje van Zwarte Piet wel deugd.

Als direktielid wordt het contract van de Sint nog vlug telefonisch bevestigd.

D E W E S T H O E K I N
R I L K E A C H T E R N A

Telkens als ik de Westhoek invrijd en dat gebeurt te zelden en altijd weer in het najaar, overvalt mij dat herfstig gevoel van betrekkelijkheid. Hoe kan het ook anders, als je een land doorkruist van kosmische afmetingen dat nog net ingekaderd kon worden tussen de lage hemel, de horizon die naar de vier windstreken vlucht en de donkere aarde ?

Hoe kan het ook anders als je in een land bent, waarvan de eindeloosheid uit Gods hand schijnt te zijn gevallen, waar de tred van de Tijd per seizoen wordt gemeten ? Hier worden de dimensies van Tijd en Ruimte niet meer door de mens bepaald. Hier wordt de mondjes-maat figuur van de mens nauwelijks opgemerkt. Hier wordt hij gereduceerd tot de worm op de donkere akker van het Leven. Een middeleeuwse gedachte waarmee de renaissance-mens in mij wel enige moeite heeft.

Als een rafelig spinneweb ligt de nevel over de vlakten, maar de Handen van het Licht komen langzaam naderbij en trekken het vaneen.

In het lage land tussen de Ijzer en de zee, waar de woorden schaars, de handen hard en de harten gul zijn, wijzen de kerktorens als spitse vingers naar een hemel, die zich nu nog even achter de wolken verbergt.

In het lage land tussen de Ijzer en de zee, liggen de vele kerkhoven als doodstille verwijten tegen de waanzin van het geweld. Ze zijn zo gedempt dat de stilte er nog dieper door wordt en de mensen er niet eens naar luisteren.

Dit is het Kerlingaland uit de vroege middeleeuwen, veroverd op de zee. In deze kuip woonden de kerels. "Ceorl" in het oud-Saksisch wil zeggen "vrije man". Een geweldig woord ! Ook nu nog. Dit moet een land zijn waar de (geestelijke) blik niet kan worden gestuit en geremd door de muren van de kleingeestigheid, de kleinhartigheid, de kleinschaligheid, de kleingelovigheid.

Een land waar de wind is als een vrije geest. Open en ongebonden. Scherend boven de knotwilgen van de middelmatigheid. Schuifelend boven de meersen van zompige moedeloosheid. Ruisend in de populieren die al zo lang als hovelingen staan te buigen in alle windrichtingen. Wegranselend de nevel en de mist, de donkere wolken en de schaduwen van twijfel die ze op de herfstakkers achterlaten. Zoals een krachtige geest doet met de vooroordelen en de schijterige gedachten, die ballast zijn. Afwerpen of hoogte verliezen, hij heeft geen andere keuze.

Net als ik Veurne binnenrijd, komt de zon als een vreemd lichtschip uit de wolkenzee te voorschijn. Onmiddellijk begint hij zijn ankers van licht en warmte naar de aarde uit te werpen.

Rond de markt staan de middeleeuwse gebouwen als versteende herauten uit een ver verleden. De trapgevels op de woningen in Vlaamse renaissance-stijl zijn als te korte bruggen naar de lage hemel.

In de Noordstraat 11, waar nu een bankgebouw is, staat het zwartuitgeslagen en onduidelijk gezicht van een man op een gedenkplaat in de gevel. Daarop lees ik :

Rainer Maria RILKE
overnachtte hier in het hotel "De Nobele Roos"
van 28 juli tot 2 augustus 1906.

Veel is het niet. Net iets meer dan de voetafdruk van deze rusteloze man. Een beroemd dichter.

Te Praag geboren. In 1875. Een en vijftig jaar later overleden in een Zwitsers sanatorium nabij Montreux. Aan leukemie.

Daartussen ligt een leven vol creativiteit en onmacht. Vol poëzie en reizen. Een mislukt huwelijk. De ontmoeting met de geniale Franse beeldhouwer Auguste Rodin, van wie hij vele jaren de sekretaris zal zijn. De oorlog. En negen lange jaren "zwijgen". Van 1913 tot 1922. Ook tot in het domein waar alleen de geest heerst, laat de oorlog haar macaber spoor na.

Scheppende geesten worden begraven in het mausoleum van hun onmondigheid. Dwalen jarenlang rond als schichtige schimmen in de gangen van hun onmacht. Zoeken vertwijfeld naar de bron in een groot verwilderd bos.

Maar de goden hebben de dichters en de kinderen lief. Want zij zingen altijd. In de zon. In de regen.

Als ze blij zijn. Als ze verdrietig zijn. Vooral dan krijgt hun lied een dimensie van tijdloosheid. Daarom hebben de goden de dichters en de kinderen lief.

En Rainer Maria Rilke zal verder zingen. Bijna zo gedempt als de doodstille klachten van de duizenden graven die liggen in het land tussen de IJzer en de zee.

" Dit is heimwee : wonen op de golven-bogen
" en geen huis hebben in de Tijd.
" Dit zijn verlangens : de zachte dialogen
" van de wegglijdende uren met de Eeuwigheid. "

S P E C T A T O R

Ja, zélf s de Kerstman
laat zich wat graag sponsoren
door onze Bank.
Tussen de drukke winkelstraten
trommelt hij vrolijk door.
Draagt zijn kerstboodschap uit
"aan allen die van goeden wille zijn".
Wij volgen hem graag.
Op weg naar de Vrede.
En op weg naar de Bank ...

een Zalig Kerstfeest en prettige Eindejaarsfeesten !

WIST U DAT

anno 1987
Kersteditie

Verantwoordelijke uitgever : A. CAES, Pijnappelstraat 22, 8620 Bissegem
